

نماز

معراج الخاشعين

«شرح و تفسیر فریضه نماز»

آية الله سيد محمد مهدى دستغيب

سرشناسه : دستغیب، سید محمد مهدی، ۱۳۰۳ -
 عنوان و نام پدیدآور : نماز، معراج الخاشعین: شرح و تفسیر قریضه نماز / سید محمد مهدی دستغیب.
 مشخصات نشر : شیراز: سید محمد مهدی دستغیب، ۱۳۹۱.
 مشخصات ظاهری : ۸۸ ص.
 شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۰۴-۸۷۲۹-۷
 وضعیت فهرست نویسی : قیفا
 یادداشت : کتابنامه به صورت زیر نویس.
 موضوع : نماز
 رده بندی کنگره : ۱۳۹۱۱۸۶BP ۸ن۵۵/
 رده بندی دیویی : ۳۵۲/۲۹۷
 شماره کتابشناسی ملی : ۲۸۹۴۰۶۱

نام کتاب: نماز، معراج الخاشعین
 حضرت آية الله سيد محمد مهدی دستغیب
 ویراستار: محمّد رضا زرسنج
 نوبت چاپ: اول / تابستان ۱۳۹۱
 شمارگان : ۵۰۰۰ هزار جلد
 چاپ و صحافی: چاپخانه فرهنگ شیراز
 شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۰۴-۸۷۲۹-۷
 تمامی حقوق عادی و معنوی اثر متعلق به مؤلف است.

فهرست

مقدمه.....	الف.....
شرح سورة حمد.....	۱.....
شرح سورة توحيد.....	۲۵.....
ركوع.....	۳۳.....
سجده.....	۳۸.....
تشهد.....	۴۵.....
سلام.....	۵۱.....
قنوت.....	۵۵.....
خشوع در نماز.....	۵۷.....
نوافل.....	۶۰.....
نماز حاجت و رفع گرفتاری.....	۶۴.....
نماز استخاره.....	۶۶.....
نماز جعفر بن ابیطالب.....	۶۷.....
نماز، افضل اعمال.....	۶۸.....

باسمه تعالی

در نمازم خم ابروی تو با یاد آمد
حالتی رفت که محراب بد فریاد آمد

سپاس خدای را که هرچند درباره انسان فرمود: «وَرَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ السَّافِلِينَ» در این سرای غرور، او را تنها نگذاشت و ارتباط خود را با او قطع نکرد و براین بیراهه خوفناک، عروۃ الوثقیای رهایی را بر او نازل فرمود: إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ و طناب رهایی تو را که نه چون قطرات باران است که از مبدأ جدا می شود، بل چون طنابی است که در دست منجی ره گم کردگان است تا آنها را از چاه ژرف عالم طبیعت رهایی بخشد و به سر منزل «مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ» رساند و: که در این سرای غرور، ندای «وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ» چه مژده رهایی بخشی است!

کبوتر تا بال در نیاورده کنج آشیان برایش سرای امن است ولی چون بال بر او روید توقف در آشیان برای او خطر است، آدمی چون بر سرای طبیعت پا نهاد، بالفعل جز تمنای ارضای ذائقه میلی در او نبود و اگر سینه مادر را در دسترس نداشت مادام دست را در دهان می کرد ولی درباره همین موجود ناتوان

فرمود: «اللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ وَ جَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَ الْبَصَارَ وَ الْفَأَيْدَةَ» خداوند به او گوش و چشم و عقل و خرد را بخشید. چه بسا حیوانات بهتر از انسان بهره مند از گوش و چشم هستند ولی از عقل و خرد بی بهره اند. آنگونه زندگی می کنند که در فسیل زنبور عسل مربوط به دهها هزار سال پیش، آشیان را شش گوشه می یابید و امروز نیز. ولی انسان امروز، انسان دیروز نیست؛ اینهمه تحوّل در زندگانی آفریده که همه از برکت عقل اوست ولی همین عقل سرافراز، گاه عقال می شود. آنگونه اش به دنیا مشغول می سازد که او را از هدف باز می دارد. آنچه بر آیند عقل است آشنایی با حضرت ربّ و خالق است:

«الْعَقْلُ مَا عَيْدَ بِهِ الرَّحْمَنُ وَ اكْتَسِبَ بِهِ الْجَنَانُ» (حضرت علی علیه السلام)

در آغاز بلوغ انسان عاقل به این تفکر می اندیشد که:

از کجا آمده ام؟ آمدنم بهر چه بود؟ به کجا می روم؟ آخر نمایی وطنم؟

و از امواج نهانخانه فطرت می یابد که:

مرغ باغ ملکوتیم نیم از عالم خاک چند روزی قفسی ساخته اند از بدنم

اینجاست که راه آسمان بر او آشکار می شود و به ندای «رَاعِظُوا بِحِجْلِ اللَّهِ» متوسّل می شود و راه آسمان در پیش می گیرد؛ نماز بهترین دستاویز برای رهایی از این جاه ژرف است و! چه دستاویز رهایی بخشی است!

امروز تلفن همراه بهترین سرگرمی برای مردم این عصر شده است و بسیار بدان می بالند و این در واقع ارتباط فقیر با فقیر است. اگر انسان، خود را فقیر می یابد باید ارتباط با ذات غنی، یعنی خالقش را دریابد و آن ارتباط، نماز است که در هر شبانه روز، مؤذن به آن دعوت می کند، و! چه دعوت مبارکی! این دعوت به گونه ای است که اگر آن را نپذیری مولایت با تو قهر می کند:

«مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ مُتَعَمِّدًا فَقَدْ كَفَرَ»

عزیزان! فرموده اند: الصَّلَاةُ مِعْرَاجُ الْمُؤْمِنِ، این عروج، پروازی واجب است وگرنه در آسمان همیشه باز است. «الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْتَكِرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا»، می خواهی شب بیا می خواهی روز بیا.